

עת"א 13465/08/17 - ראמי זיאדאת, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 13465-08-17 זיאדאת(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	ראמי זיאדאת,
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר נגד ההחלטה המנהלית שדחתה את בקשתו לאפשר לו להכניס לתאו תקליטורים/דיסקים מבני משפחה במהלך ביקור.

נימוקי הבקשה

העותר טוען כי הגיש לפני כ- 6 חודשים בקשה לאפשר לו לקבל תקליטורים של סרטים ומוזיקה, אך נענה בשלילה וכי יש באפשרותו להכניס רק תקליטור המתעד אירוע משפחתי. הנימוק לדחיית הבקשה אינו ברור.

העותר טוען כי ישנה החלטה מחייבת של בית המשפט המורה לאפשר לכל אסיר להכניס 10 תקליטורים בכל ביקור. בעניין זה הפנה העותר להחלטה בעת"א 33566/04/15 - מחוזי מרכז, מיום 16/9/15.

העותר הינו אסיר פלילי המרצה עונש מאסר עולם בלתי קצוב לאחר שהורשע בעבירת רצח. החל את תקופת מאסרו מיום 12/11/14.

כתב התשובה

הדיסקים הינם "חפץ אסור", כמשמעותו בסעיף 38 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש] התשל"ב - 1971, ולכן החזקתו אסורה אלא אם אישר זאת מנהל בית הסוהר. הוראה משלימה קיימת בתקנה 37(א) לתקנות בתי הסוהר התשל"ח - 1978.

במסגרת הנהלים ופקודות הנציבות גובש נוהל 04.33.00 שעניינו "החזקה, אחסנה ושינוע פריטי ציוד של אסירים". על פי הנוהל החזקת ציוד אישי מעבר לציוד הניתן על ידי שב"ס הוא בבחינת טובת הנאה הניתנת לאסיר

ולא זכות קנוייה.

בנספח א' לפקודה, המפרט את פרטי הציוד המותרים להחזקה, נקבע כי "דיסקים של מוזיקה ניתנים לרכישה באמצעות מרכז מכר בלבד".

תכלית הפקודה לאפשר לאסירים להחזיק חפצים ומוצרים על מנת שיוכלו לנצל באופן חיובי את זמנם הפנוי.

מול שיקול זה עומד השיקול של ניהול תקין של בית הסוהר והאינטרס הציבורי של שמירת הביטחון גם בתוך בית הסוהר. ההנחיה שבנספח נועדה לאזן בין שני אינטרסים אלה.

· בראיון שנערך עם העותר נמסר לו שעליו להעביר את רשימת הדיסקים שהוא מעוניין לרכוש ואלה ירכשו באמצעות ספק שנבחר לכך במכרז.

· מעבר לכך, נמסר לעותר כי אם לא ניתן יהיה לרכוש באמצעות הספק את הדיסקים אותם מבקש העותר, הרי שככל שהעותר ימסור פרטים של ספק אחר או חנות אשר ניתן לרכוש מהם עותקים מקוריים של הדיסקים המבוקשים ירכשו הדיסקים בעבורו באופן זה.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, אני סבור כי דין העתירה להידחות.

בהינתן העובדה שהכנסת דיסקים הינה סוג של טובת הנאה, על הגורם המנהלי לשקול, בצד האינטרס של העותר, גם את האינטרס הציבורי של ביטחון בית הסוהר וניהולו התיקן. לצורך כך נקבע נוהל מחייב המביא לידי ביטוי את האיזון הנכון והראוי.

המענה שניתן לעותר כמפורט בכתב התשובה הינו מענה סביר והולם (ראה החלטה בעתירה דומה שניתנה בעת"א (67859/06/17).

העותר טוען שעלת רכישת הדיסקים באופן המוצע על ידי המשיבה הינה יקרה יותר. אין בעובדה זו כדי להצדיק להפר את האיזון שבבסיס ההנחיה.

העתירה נדחית.

ניתנה היום, ב' כסלו תשע"ח, 20 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.

